

Posudek

Polášková, Žaneta: Reflexe ženské dobové módy v časopise Eva v letech 1928-1934. Móda jako odraz společensko-politické atmosféry. Bakalářská práce. Univerzita Karlova v Praze, Fakulta humanitních studií, Praha 2014,

Žaneta Polášková v úvodu bakalářské práce deklarovala, že jejím cílem bylo *v prvním plánu* provést komparaci módních představ a projekcí směřujících k vybudování vkusu odívání, s nimiž ve dvou kontrastních hospodářských obdobích – v době konjunktury (1928-1929) a poté v době krize (1930-1934) – oslovoval ženský časopis Eva ženy ze zámožných a intelektuálních vrstev české společnosti. Takto formulovaný prvý záměr lze akceptovat, přestože jeho naplnění není snadné. Volba časopisu orientovaného na ženy, které společenská pozice nutila reprezentovat vlastní osobnost za všech okolností, do značné míry vyloučila nalezení zlomových alternativ v jak v módním zpravodajství časopisu, tak v návrzích módních předloh, které byly na jeho stránkách publikovány.

V druhém plánu bylo cílem Ž. Poláškové nalézt rozdíly v přístupu časopisu Eva k ženské otázce v tehdejší Československu, respektive definovat názorové změny, s nimiž redaktori a přispěvatelé časopisu hodnotili postavení ženy v české společnosti v obou sledovaných obdobích. Zde byly šance na úspěch daleko větší, neboť krize zasáhla i ženy ze středních vrstev, a zejména ty, které byly samostatně výdělečně činné.

Pokud bychom formulovali vstupní hypotézu prvního vytýčeného problému, tedy bychom na základě výsledků dosavadního studia uvažovali především o změnách v doporučení při výběru látek, o zesílení výzev k domácí výrobě šatstva a případně k orientaci na propagaci konfekce. Práce Ž. Poláškové potvrdila pouze první předpoklad. Všechny ostatní změny, které Ž. Polášková v módních úvahách doporučeních časopisu našla, se vázaly buď na změnu módního stylu (které iniciovala Paříž a Londýn, pražskými módními návrháři respektovaná evropská centra módy), nebo na změnu životního stylu (sport, zábava, práce). Tato skutečnost charakterizuje postoje žen, které časopis Eva oslovoval.

Pokud bychom formulovali vstupní hypotézu k problému druhému, uvažovali bychom o doporučeních časopisu, jak uhájít místo ženy na pracovním trhu. Tento předpoklad práce Ž. Poláškové z části potvrdila, přestože všechny v bakalářské práci citované texty se pohybují pouze v rovině politických proklamací.

Podstatnou otázkou však je, jaké jsou klady a nedostatky předložené bakalářské práce. Dobrým textem je představení časopisu Eva, i když autorka mohla více zdůraznit charakter cílové skupiny žen, jimž byl určen. Vhodné je i časové ohraničení analýzy lety 1928 až 1934. K přednostem práce patří solidní představení „tvůrců“ časopisu, tedy klíčových redaktorů jednotlivých rubrik. Tato prezentace klíčové osobnosti ukazuje nejen v jejich profesní kariéře, ale i v souvislostech jejich společenského působení.

Velkou rezervu má naopak autorka při práci s prameny, zejména s výběrem a kritikou pramenů sekundárních. Protiřečení, nepřesné formulace, chybná datace historických událostí, zkreslené údaje o spolcích, jsou logickým důsledkem. Při pečlivém přečtení vlastního textu by

musela autorka na tyto nepřesnosti a omyly přijít. Revizi potřebuje i způsob citace literatury a internetových zdrojů. Doporučit lze také jazykovou revizi textu. Při sestavování obrazové přílohy bych se orientovala na analyzovaný časopis a nikoli na sekundární literaturu (i když si uvědomuji nákladnost tohoto kroku).

Práci Žanety Poláškové hodnotím jako odpovídající požadavkům, kradeným na tento typ závěrečných prací. S ohledem na výše zmíněné klady ji doporučuji k obhajobě a navrhuji klasifikaci dobře.

V Praze 27. 1. 2014

Mirjam Moravcová